

Cauza C-373/22**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

9 iunie 2022

Instanța de trimitere:

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria)

Data deciziei de trimitere:

9 iunie 2022

Parchetul:

Spetsializirana Prokuratura

Inculpat în procedura penală:

NE

Obiectul procedurii principale

La Spetsializiran nakazatelen sad (Tribunalul Penal Specializat, denumit în continuare „instanța de trimitere”) a fost introdus un act de acuzare împotriva lui NE. În cadrul ședinței preliminare în această cauză, NE a solicitat recuzarea instanței judecătorești întrucât avea îndoieli legate de imparțialitatea acesteia, atât în ceea ce privește judecătorii cărora le-a fost repartizată cauza, cât și în ceea ce privește ansamblul judecătorilor instanței de trimitere.

În acest scop, NE se întemeiază pe următoarele:

- instanța de trimitere este pârâtă într-o procedură civilă în fața Sofiyski gradski sad [Tribunalul Orașului Sofia, Bulgaria] cu privire la acțiunea prin care solicită despăgubiri în temeiul răspunderii delictuale pentru arestarea preventivă dispusă de instanța de trimitere împotriva sa și.
- promulgarea Zakon za izmenenie i dopalnenie ha Zakona za sadebnata vlast (Legea de modificare și completare a Legii privind organizarea judiciară

[publicată în] DV nr. 32 din 26 aprilie 2022, denumită în continuare „ZIDZSV”), care ar urma să desființeze instanța de trimitere la 27 iulie 2022.

Judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza consideră că nu există un temei juridic pentru recuzarea sa și că nu este părțitor nici în privința cauzei, nici în privința lui NE.

Potrivit Hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Boyan Gospodinov împotriva Bulgariei din 5 aprilie 2018 (denumită în continuare „Hotărârea Curții EDO în cauza Boyan Gospodinov împotriva Bulgariei”), pe care se întemeiază NE, imparțialitatea instanței trebuie să fie evaluată nu numai pe baza unei abordări subiective (care urmărește să stabilească convingerile sau interesul personal al judecătorului în ceea ce privește rezultatul cauzei concrete), ci și pe baza unei abordări obiective, care se bazează pe existența unor garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială rezonabilă în această privință.

Instanța de trimitere nu este sigură că, în speță, pot fi excluse îndoiele rezonabile cu privire la imparțialitatea sa, având în vedere că, pe de o parte, este pârâtă într-o procedură civilă în care NE solicită despăgubiri și, pe de altă parte, legiuitorul a adoptat o lege privind desființarea acesteia, pe care a motivat-o prin „salvagardarea principiului constituțional al independenței sistemului judiciar și al protecției drepturilor constituționale ale cetățenilor”.

În general, se pune întrebarea dacă adoptarea ZIDZSV cu o asemenea motivare afectează nu numai independența instanței de trimitere, ci și pe cea a Curții de Apel Penale Specializate, a Parchetului Specializat și a Parchetului de Apel Specializat, care vor fi de asemenea desființate începând de la 27 iulie 2022 și care trebuie să își desfășoare în continuare activitatea până la acest moment.

Instanța de trimitere își exprimă îngrijorarea cu privire la compatibilitatea procedurii de adoptare a ZIDZSV și a dispozițiilor acestei legi cu principiile statului de drept, ale separației puterilor și ale independenței sistemului judiciar și solicită să se stabilească în special dacă dreptul Uniunii permite o reglementare de reînnoire a mandatului judecătorilor și procurorilor precum cea prevăzută de ZIDZSV.

Obiectul și temeiul întrebării preliminare

Pentru a putea decide dacă, în cauza pendinte în fața sa, trebuie să se desesizeze, instanța de trimitere solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene o decizie preliminară în temeiul articolului 267 TFUE.

În primul rând, aceasta solicită să se stabilească dacă articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3), precum și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretate în sensul că o instanță care este chemată să se pronunțe într-o cauză penală și care, în același timp, este pârâtă într-o procedură civilă în

legătură cu o acțiune introdusă de inculpatul din această cauză penală pentru o încălcare săvârșită de această instanță sau de succesorul său în drepturi în soluționarea acestei cauze sau a unei alte cauze penale, sau care ar fi obligată la plata unor daune-interese în cazul în care acțiunea ar fi admisă, nu este o instanță independentă și imparțială în sensul dreptului Uniunii. În cazul în care Curtea de Justiție constată că aceste dispoziții trebuie interpretate în acest sens, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă – și modul în care – cauza penală trebuie să fie judecată în continuare.

În al doilea rând, ea solicită să se stabilească dacă dispozițiile dreptului Uniunii menționate trebuie să fie interpretate în sensul că o lege care desființează o instanță la un anumit moment, în timp ce judecătorii acestei instanțe continuă să judece atât cauzele care le-au fost repartizate până la acel moment, cât și cauzele în care s-a desfășurat o ședință preliminară, iar desființarea instanței judecătorești este motivată prin respectarea principiului constituțional al independenței puterii judecătorești și al protecției drepturilor constituționale ale cetățenilor, fără a aduce însă nicio dovadă că instanța respectivă ar fi săvârșit încălcări în această privință care să îi afecteze independența.

În al treilea rând, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă dispozițiile de drept al Uniunii menționate trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care, pentru motivele invocate, desființează un organ judiciar independent în Bulgaria și transferă judecătorii acestuia în alte instanțe, dintre care unele se află în zone foarte îndepărtate ale țării, fără ca judecătorii să fi fost în prealabil informați în mod expres cu privire la aceasta și fără să fi fost obținut acordul lor, în condițiile în care prin lege este prevăzut, numai în privința lor, un număr maxim de numiri într-un organ judiciar. În cazul în care Curtea de Justiție ar considera că dispozițiile menționate trebuie să fie interpretate în acest sens, instanța de trimitere solicită să se stabilească modul în care trebuie să procedeze, în cauzele pendente în fața lor, judecătorii instanțelor desființate.

Întrebările preliminare

1) Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie să fie interpretate în sensul că o instanță care este sesizată cu o cauză penală și care este în același timp pârâtă cadrul unei acțiuni în despăgubire introduse de un inculpat în această cauză penală și care se întemeiază pe acuzația privind o încălcare săvârșită de această instanță sau de succesorul său în drepturi în soluționarea acestei cauze sau a unei alte cauze penale, sau care ar fi obligată la plata de daune interese în cazul admiterii acțiunii, nu este o instanță independentă și imparțială în sensul dreptului Uniunii?

2) În cazul unui răspuns afirmativ, dispozițiile de drept al Uniunii menționate anterior trebuie interpretate în sensul că o astfel de instanță nu poate continua procedura penală și nici nu se poate pronunța pe fond și care ar fi consecințele

pentru actele de procedură și de fond ale acestei instanțe în cazul în care aceasta nu s-ar desesiza pentru lipsă de imparțialitate?

3) Articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE, coroborate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretate în sensul că independența unei instanțe judecătorești care este desființată prin modificarea adoptată a Zakon za sadebnata vlast (Legea privind organizarea judiciară, DV nr. 32 din 26 aprilie 2022, a cărei punere în aplicare este amânată până la 27 aprilie 2022), instanțele trebuind însă să judece în continuare, până la acest moment și de asemenea ulterior, cauzele în care au avut loc deja ședințe preliminare, este afectată dacă desființarea instanței este justificată prin faptul că principiul constituțional al independenței justiției și al protecției drepturilor constituționale ale cetățenilor este astfel respectat, dar fără a se stabili în mod corespunzător care sunt faptele care conduc la concluzia că aceste principii au fost încălcate?

4) Dispozițiile de drept al Uniunii menționate trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții naționale precum cele din Legea privind organizarea judiciară (DV nr. 32 din 26 aprilie 2022, a cărei punere în aplicare este suspendată până la [27] iulie 2022) care conduc la desființarea completă a unui (a Tribunalului Penal Specializat în calitate de) organ judiciar autonom în Bulgaria cu motivarea citată și la transferul judecătorilor (inclusiv a judecătorului completului de judecată însărcinat cu procedura penală concretă) de la această instanță la alte instanțe din întreaga țară, chiar la unele situate departe de locul lor actual de activitate, fără stabilirea prealabilă a locului respectiv, fără acordul judecătorilor și conform limitelor prevăzute de lege numai pentru acești judecători, având în vedere că mulți dintre aceștia pot fi numiți din nou cel mult la un organ judiciar?

5) În caz afirmativ, și având în vedere primatul dreptului Uniunii, ce acte de procedură ar trebui să îndeplinească în acest caz judecătorii instanțelor care urmează să fie desființate? Care ar fi consecințele acestui fapt pentru deciziile procedurale ale instanței care urmează să fie desființate în cauzele care trebuie finalizate și pentru deciziile finale în aceste cauze?

Legislația și jurisprudența Uniunii invocate

Tratatul privind Uniunea Europeană, articolul 2, articolul 6 alineatele (1) și (3) și articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf;

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, articolul 47 al doilea paragraf;

Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii, considerentele (9) și (10) și articolul 2;

Hotărârea din 19 septembrie 2006, Wilson (C-506/04, EU:C:2006:587);

Hotărârea din 26 ianuarie 2010, Transportes Urbanos y Servicios Generales (C-118/08, EU:C:2010:39);

Hotărârea din 17 iulie 2014, Torresi (C-58/13 și C-59/13, EU:C:2014:2088);

Hotărârea din 9 octombrie 2014, TDC (C-222/13, EU:C:2014:2265);

Hotărârea din 6 octombrie 2015, Consorci Sanitari del Maresme (C-203/14, EU:C:2015:664);

Hotărârea din 20 aprilie 2021, Repubblica (C-896/19, EU:C:2021:311);

Hotărârea din 18 mai 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România” și alții (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 și C-397/19, EU:C:2021:393);

Hotărârea din 6 octombrie 2021, W.Ž. (Camera extraordinară de control și relații publice a Curții Supreme de Justiție – Numire) (C-487/19, EU:C:2021:798).

Dispoziții din Convenția europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului

Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, articolul 6 alineatul 1;

Hotărârea Curții EDO din 5 aprilie 2018 în cauza Boyan Gospodinov împotriva Bulgariei;

Hotărârea Curții EDO din 1 decembrie 2020 în cauza Ástráðsson împotriva Islandei;

Hotărârea Curții EDO din 9 martie 2021 în cauza Bilgen împotriva Turciei.

Dispozițiile naționale invocate

Constituția Republicii Bulgaria, articolul 119, articolul 129 alineatele (1) și (3) și articolul 130a;

Zakon za sadebnata vlast (Legea privind organizarea judiciară), articolul 30 alineatul (1), alineatul (2) punctele 8 și 20, alineatul (3), alineatul (4), alineatul (5) punctele 1, 4, 5, 6, 7, 12 și 13, articolul 161 alineatele (1) și (2), articolul 165 alineatele (1) și (2) și (3) și articolul 194;

Zakon za izmenenie i dopalnenie ha Zakona za sadebnata vlast (Legea de modificare și completare a Legii privind organizarea judiciară, DV nr. 32 din 26

aprilie 2022, în vigoare de la 27 iulie 2022), articolele 44, 49, 50, 51, 52, 53, 59 și 67 din dispozițiile tranzitorii și finale;

Nakazatelno-protsesualen kodeks (Codul de procedură penală), articolele 29, 31, articolul 35 alineatele (3), (4) și (5) și articolele 258, 411a, 485 și 486;

Nakazatelen kodeks (Codul penal), articolul 108 alineatul (2) și articolul 325 alineatele (1) și (2);

Grazhdanski protsesualen kodeks (Codul de procedură civilă), articolul 519 alineatul (2).

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 La 29 mai 2018, NE a dat foc drapelului Republicii Bulgaria în centrul orașului Sofia, în fața Palatului de Justiție și l-a profanat prin acte jignitoare, filmându-se. La 2 iunie 2018, el a publicat această înregistrare video pe internet la Stara Zagora.
- 2 Prin hotărârea din 27 septembrie 2018, NE a fost găsit vinovat de profanarea drapelului Republicii Bulgaria în cadrul unei infracțiuni în formă continuată și de comiterea de acte indecente, care tulbură grav ordinea publică și exprimă un dispreț manifest față de public.
- 3 Pentru cele două infracțiuni, NE a fost condamnat la o pedeapsă totală de doi ani de închisoare, în conformitate cu regimul general inițial de închisoare. Perioada de arest preventiv (începând cu 4 iunie 2018) a fost luată în considerare în cadrul pedepsei sale.
- 4 La 15 ianuarie 2019, Apelativen spetsializiran nakazatelen sad [Curtea de Apel Penală Specializată, Bulgaria] a anulat hotărârea pronunțată împotriva lui NE și a trimis cauza înapoi la un alt complet al instanței de trimitere pentru rejudecare din stadiul ședinței preliminare. Motivul anulării a fost o eroare procedurală substanțială: cauza ar fi trebuit să fie repartizată unui judecător unic, dar a fost repartizată unui judecător și unor asesori.
- 5 Prin decizia din 14 martie 2019, într-o cauză penală privată aflată pe rolul Curții de Apel Penale Specializate, arestul preventiv dispus împotriva lui NE a fost schimbat în cea mai ușoară măsură coercitivă, „prezentarea obligatorie”.
- 6 La 18 iulie 2019, instanța de trimitere l-a găsit pe NE vinovat de ambele acuzații și l-a condamnat la o pedeapsă totală cu închisoarea de un an și zece luni, a cărei executare a fost suspendată pentru o perioadă de patru ani. Perioada de arest preventiv de la 4 iunie 2018 până la 14 martie 2019 a fost luată în considerare în cadrul pedepsei sale.

- 7 În luna decembrie a anului 2019, NE a formulat o acțiune civilă la Tribunalul Orașului Sofia împotriva instanței de trimitere, Curtea de Apel Penală Specializată, și a Ministerului Public al Republicii Bulgaria, solicitând despăgubiri în cuantum de 500 000 de leva în temeiul răspunderii delictuale. El susține că, în cadrul procedurii penale împotriva sa, instanța de trimitere a dispus în mod eronat arestarea preventivă pentru perioada cuprinsă între 4 iunie 2018 și 14 martie 2019.
- 8 Prin hotărârea din 6 aprilie 2020, Curtea de Apel Penală Specializată a modificat hotărârea din 18 iulie 2019 în partea referitoare la condamnarea lui NE pentru faptele comise la 2 iunie 2018 la Stara Zagora, confirmând restul hotărârii.
- 9 Hotărârea Curții de Apel Penale Specializate a fost anulată de Varhoven kasatsionen sad [Curtea Supremă de Casație, Bulgaria] prin hotărârea din 3 noiembrie 2020, din cauza unor nereguli procedurale substanțiale care ar fi determinat o limitare a dreptului la apărare a inculpatului. Potrivit Curții Supreme de Casație, raportul de expertiză medico-legală psihiatrică întocmit cu privire la NE nu permite să se stabilească dacă acesta era capabil să înțeleagă sensul și natura infracțiunii, să își controleze acțiunile și să participe la procedura penală, cu alte cuvinte dacă era responsabil pentru faptele sale.
- 10 Cauza a fost retrimisă la instanța de trimitere, care a solicitat Curții Supreme de Casație să precizeze stadiul de la care ar trebui să înceapă reexaminarea cauzei. După ce a primit un răspuns, a programat o ședință preliminară pe fond.
- 11 În cadrul acestei ședințe, care s-a desfășurat la 31 martie 2021, NE a solicitat recuzarea judecătorului. NE susține că a introdus o acțiune civilă împotriva instanței de trimitere, astfel încât judecătorul acestei instanțe, care este sesizat cu cauza penală, nu este imparțial. Judecătorul ar fi refuzat să se abțină. Acesta susține că nu avea cunoștința de acțiunea care, de altfel, trebuia să fie îndreptată împotriva statului și că nu avea niciun interes în ceea ce privește rezultatul procedurii.
- 12 Prin ordonanța dată în cadrul acestei ședințe preliminare, cauza a fost trimisă la parchet pentru încălcări procedurale substanțiale ale drepturilor lui NE. În opinia instanței judecătorești, instrucțiunile Curții Supreme de Casație cu privire la admisibilitatea acuzației împotriva lui NE sunt relevante încă din faza investigațiilor preliminare. Nu poate fi inițiată o procedură penală împotriva unei persoane care nu înțelege sensul și natura infracțiunii și care nu își poate controla acțiunile.
- 13 După ce dosarul a fost retrimis la parchet, a fost întocmit un nou raport de expertiză care a confirmat că NE era responsabil pentru faptele sale în sensul legii, iar cauza a fost trimisă din nou la instanța de trimitere.
- 14 La 26 aprilie 2022, Legea de modificare și completare a Legii privind organizarea judiciară a fost promulgată în Monitorul Oficial. Această lege desființează începând cu 27 iulie 2022 instanța de trimitere, Parchetul Specializat, Curtea de Apel Penală Specializată și Parchetul de Apel Specializat.

- 15 La 27 aprilie 2022, în cadrul ședinței preliminare în fața instanței de trimitere, NE a solicitat din nou recuzarea judecătorului, invocând atât acțiunea civilă introdusă împotriva instanței de trimitere, cât și desființarea iminentă a acesteia.

Principalele argumente ale părților din procedura principală

- 16 NE susține că judecătorul de la instanța de trimitere sesizat cu cauza sa nu este imparțial. În susținere, NE menționează două motive.
- 17 În primul rând, se referă la Hotărârea Curții EDO în cauza Boyan Gospodinov împotriva Bulgariei. Din această hotărâre ar rezulta că problema imparțialității instanței se pune nu numai în ceea ce privește imparțialitatea subiectivă, ci și în ceea ce privește imparțialitatea obiectivă a judecătorilor în materie penală. Chiar dacă nu ar exista niciun motiv de îndoială cu privire la imparțialitatea personală a judecătorilor în materie penală, relația lor profesională cu unul dintre inculpați în cadrul unei proceduri civile desfășurate în paralel cu procedura penală ar putea da naștere unor îndoieli rezonabile cu privire la imparțialitatea lor obiectivă. În plus, regula potrivit căreia, în cazul în care acțiunea civilă este admisă, despăgubirea trebuie plătită din bugetul instituției în care a fost săvârșită încălcarea ar putea avea o anumită influență asupra deciziei judecătorilor în materie penală.
- 18 În cazul de față, instanța de trimitere este pârâtă în cadrul unei proceduri civile inițiate de NE împotriva acesteia, care se desfășoară în paralel cu această procedură penală. În plus, dacă acțiunea civilă a lui NE ar fi fost admisă și dacă i s-ar fi acordat despăgubiri, acestea ar fi trebuit să fie plătite din bugetul instanței de trimitere.
- 19 În acest context, instanța de trimitere subliniază că rezultatul procedurii civile depinde într-o măsură și mai mare de rezultatul procedurii penale, întrucât în cadrul acestei proceduri penale se solicită despăgubiri pentru detenție abuzivă. Atât temeinicia cererii, cât și valoarea despăgubirilor, dacă este cazul, depind de rezultatul procedurii penale.
- 20 Potrivit ZIDZSV, Tribunalul Orașului Sofia este succesorul în drepturi în ceea ce privește activele, pasivele, drepturile și obligațiile instanței de trimitere. Aceasta înseamnă că, după 27 iulie 2022, procedura penală împotriva lui NE ține de competența Tribunalului Orașului Sofia, așadar de instanța la care NE a formulat acțiunea civilă. În cazul în care ședința preliminară în cauza penală are loc până la această dată, judecătorul instanței de trimitere trebuie să fie detașat la Tribunalul Orașului Sofia și să finalizeze procedura la această instanță. În schimb, dacă judecătorul nu programează ședința preliminară până la această dată, procedura penală ar putea fi condusă fie de acest judecător (în cazul în care acesta a fost numit din nou judecător la Tribunalul Orașului Sofia), fie de un alt judecător al Tribunalului Orașului Sofia. În plus, Tribunalul Orașului Sofia, în calitate de succesor al instanței de trimitere, ar trebui să fie pârât în procedura civilă pendinte în fața sa privind cererea de despăgubiri a lui NE.

- 21 Având în vedere aceste împrejurări și jurisprudența Curții EDO citată, instanța de trimitere consideră că există o incertitudine juridică cu privire la oportunitatea admiterii cererii și la consecințele pe care situația în care cererea nu ar fi admisă le-ar avea asupra actelor procedurale și de fond întreprinse.
- 22 În al doilea rând, NE se referă la desființarea iminentă a instanței de trimitere.
- 23 În această privință, instanța de trimitere precizează că, în cadrul unei proceduri obișnuite de desființare a unei instanțe, nu ar trebui să fie posibil, în cauze ale instanței care urmează să fie desființată legate de această procedură, ca o recuzare pentru lipsă de imparțialitate să fie întemeiată pe motivul desființării. Cu toate acestea, în speță, procedurile s-au desfășurat cu scopul de a discredita judecătorii și procurorii instanțelor care urmau să fie desființate și de a le afecta independența. Întrucât legiuitorul a adoptat legea privind desființarea sa pentru motivul că astfel „garantează principiul constituțional al independenței sistemului judiciar și protecția drepturilor constituționale ale cetățenilor”, instanța de trimitere are îndoieli cu privire la faptul că este percepută în societate ca o instanță imparțială și independentă și că poate continua să judece cauza sau trebuie să se desesizeze.
- 24 Potrivit instanței de trimitere, modul în care s-a desfășurat procedura de adoptare a Legii privind desființarea instanțelor specializate, expunerea de motive din proiectul de lege și normele privind reînnoirea mandatului judecătorilor și procurorilor încalcă principiile statului de drept și ale separației puterilor în stat, afectează independența judecătorilor din cadrul organelor care urmează a fi desființate și dau naștere suspiciunii că toate acestea constituie represalii deliberate pentru activitatea acestora.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 25 Pentru a se putea pronunța cu privire la cererea de recuzare formulată de NE și pentru a putea evalua modul în care trebuie soluționată cauza penală, instanța de trimitere trebuie să stabilească dacă anumite fapte obiective pun la îndoială imparțialitatea sa.
- 26 Pe de o parte, în Hotărârea Curții EDO în cauza Boyan Gospodinov împotriva Bulgariei, citată de NE, se consideră că, având în vedere abordarea obiectivă pentru a determina imparțialitatea unei instanțe, există îndoieli rezonabile atunci când un inculpat într-o cauză penală este, de asemenea, reclamant într-o procedură civilă privind o acțiune împotriva instanței în fața căreia este pendinte cauza penală și atunci când despăgubirile acordate în cadrul procedurii civile ar fi plătite din bugetul acestei instanțe.
- 27 Dacă, în schimb, ar trebui să se urmeze punctul de vedere conform căruia judecătorii unei instanțe trebuie să se abțină întotdeauna dacă instanța în care aceștia se află este pârâtă în astfel de proceduri civile, o parte ar putea să-și aleagă propria instanță sau propriul complet de judecată, ceea ce ar constitui un abuz de

drept. Această chestiune este relevantă pentru decizia privind motivele recuzării completului de judecată și privește atât decizia referitoare la cererea concretă, cât și stabilitatea deciziei finale care va fi adoptată în cauza penală.

- 28 În ceea ce privește cel de al doilea motiv al cererii de recuzare formulată de NE, instanța de trimitere – după ce calitatea sa de garant al independenței sistemului judiciar și al protecției drepturilor constituționale ale cetățenilor a fost pusă în discuție în motivarea privind adoptarea legii de desființare a sa – nu este sigură că poate continua procedura penală și care ar fi consecințele pentru deciziile pronunțate în această cauză în ipoteza în care nu s-ar recuza pentru lipsă de imparțialitate. Răspunsul la această întrebare este relevant atât pentru prezenta cauză, cât și pentru celelalte cauze pe care instanțele specializate vor trebui să le soluționeze până la iminenta lor desființare.
- 29 Instanța de trimitere are îndoieli cu privire la faptul că dreptul Uniunii Europene permite desființarea unor organe judiciare pe motiv că acestea reprezintă un obstacol în calea „respectării principiului constituțional al independenței sistemului judiciar și al protecției drepturilor constituționale ale cetățenilor”, în condițiile în care aceste organe aplică aceleași norme procedurale și de fond ca și celelalte instanțe și parchete din țară.
- 30 Instanțele specializate din Bulgaria au fost înființate în 2011. Inițial le-au fost încredințate cazuri de infracțiuni săvârșite de grupuri infracționale organizate. În anul 2015, competența lor a fost extinsă la cazuri de infracțiuni împotriva Republicii, iar în anul 2017 la cazuri de delict de corupție împotriva anumitor categorii de persoane – persoane aflate în funcții publice de nivel înalt.
- 31 Modalitatea de numire a judecătorilor și procurorilor la instanțele specializate este aceeași cu cea în care sunt numiți judecătorii și procurorii la celelalte instanțe. Toți sunt numiți în urma unor proceduri de concurs și de selecție similare cu cele pentru alți judecători și procurori din țară și au același statut. Garanțiile de independență ale judecătorilor și procurorilor din cadrul instanțelor specializate sunt aceleași precum pentru ceilalți judecători și procurori.
- 32 Curtea Constituțională s-a pronunțat de două ori cu privire la compatibilitatea acestor instanțe cu Constituția bulgară. Aceste hotărâri înlătură afirmația potrivit căreia instanțele penale specializate sunt instanțe extraordinare. Se amintește că judecătorii și procurorii aplică dreptul în conformitate cu normele generale și că judecătorii și procurorii sunt numiți, transferați, promovați și revocați în același mod ca judecătorii și procurorii celorlalte instanțe. Este de asemenea înlăturată teza potrivit căreia Tribunalul este o instanță extraordinară ca urmare a specializării în funcție de subiect și de obiect. Dimpotrivă, se subliniază că, până la crearea acestor organisme, o asemenea competență a fost atribuită Tribunalului Orașului Sofia, nefiind niciodată pusă în discuție în teorie sau în practică.
- 33 Prin urmare, instanța de trimitere consideră că afirmațiile potrivit cărora existența și funcționarea instanțelor specializate încalcă principiile independenței sistemului

judiciar și ale protecției drepturilor constituționale ale cetățenilor sunt neîntemeiate. În cadrul procedurii care a condus la adoptarea ZIDZSV, aceste afirmații nu au fost susținute de fapte concrete sau de date fiabile, ceea ce contravine principiilor transparenței și responsabilității în procesul legislativ. Desființarea unei instanțe pe baza unor astfel de acuzații duce la o subminare nejustificată a reputației unui organism judiciar și a judecătorilor și procurorilor care lucrează în cadrul acestuia.

- 34 În special, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă dispozițiile ZIDZSV, care reglementează reînnoirea mandatului judecătorilor și procurorilor din instituțiile care urmează să fie desființate, sunt compatibile cu dreptul Uniunii. În mod formal, legea prevede reînnoirea mandatului judecătorilor și procurorilor fără proceduri de concurs, dar, de fapt, introduce derogări de la regula generală. Astfel de derogări sunt limitarea reînnoirii mandatului în cadrul unei instanțe la cel mult un sfert dintre judecătorii Curții Penale Specializate desființate și la cel mult o treime dintre judecătorii Curții de Apel Penale Specializate desființate, precum și punerea în aplicare provizorie a deciziilor Consiliului Judiciar Suprem referitoare la reînnoirea mandatului (recursul împotriva acestor decizii nu are efect suspensiv).
- 35 Potrivit instanței de trimitere, aceste dispoziții sunt discriminatorii, întrucât prevăd o procedură diferită pentru reînnoirea mandatului. Posibilitatea pur ipotetică a unor dificultăți la reînnoirea mandatului judecătorilor și procurorilor nu poate constitui un temei pentru introducerea unor dispoziții derogatorii. Mai mult, aceste dispoziții ca atare sunt contradictorii – pe de o parte, este prevăzut că, în cazul reînnoirii mandatului judecătorilor și procurorilor se ia în considerare volumul de muncă al instanței respective, iar, pe de altă parte, reînnoirea mandatului este limitată prin cota prevăzută, deși instituția în cauză ar putea fi nevoie de un număr mai mare de judecători și procurori. Prin introducerea sistemului de cote descris mai sus, legiuitorul restrânge competențele Consiliului Judiciar Suprem, consacrate în Constituție, de a reînnoi mandatul judecătorilor și procurorilor și de a examina și ocupa posturile necesare în cadrul diferitelor instanțe și parchete.
- 36 Potrivit instanței de trimitere, dispozițiile ZIDZSV care reglementează reînnoirea mandatului judecătorilor și procurorilor din cadrul organelor care urmează să fie desființate sunt neclare și pot fi interpretate în mod diferit. Nu este clar modul în care legiuitorul îi obligă pe acești judecători și procurori să preia funcția în cazul în care, ca urmare a cotelor aplicabile, li se reînnoiește mandatul la o instanță fără a-și fi dat acordul, modul în care ei pot să conteste o astfel de reînnoire a mandatului și dacă această dispoziție nu exercită o formă de constrângere asupra judecătorilor și procurorilor, fie de a accepta ceea ce li se oferă, fie de a părăsi serviciul judiciar.
- 37 În acest context, instanța de trimitere face referire la Hotărârea Curții EDO din 9 martie 2021 în cauza Bilgen împotriva Turciei. Această hotărâre confirmă dreptul judecătorilor și procurorilor la protecție împotriva transferurilor arbitrare și importanța posibilității unui control jurisdicțional al deciziilor care îi privesc

referitoare la transferurile neconsensuale (și, în mod corespunzător, concedierile, reînnoirile de mandat sau detașările neconsensuale), pentru a se asigura că independența lor nu este compromisă de influențe externe inadmisibile.

- 38 Instanța de trimitere solicită tratarea cererii de decizie preliminară în cadrul procedurii preliminară accelerată pentru următoarele motive:
- întrebările preliminare sunt de interes național, întrucât răspunsul la acestea poate avea un impact asupra securității juridice a tuturor actelor efectuate înainte și după intrarea în vigoare a ZIDZSV;
  - în prezent, la instanța de trimitere există 23 de judecători care au termen până la 27 iulie 2022 pentru a se pronunța asupra cauzelor care le-au fost atribuite, după care vor fi repartizați la alte instanțe din jurisdicții necunoscute (încă nedeterminate în prezent);
  - instanța de trimitere îndeplinește funcții judiciare extrem de importante în sistemul judiciar bulgar, întrucât, până la 27 iulie 2022, este singura instanță competentă în primă instanță pentru cauzele care implică grupuri infracționale organizate și autorizează utilizarea și continuarea utilizării tehnicilor speciale de investigare în cazul infracțiunilor legate de activitățile grupurilor infracționale organizate care intră în competența Parchetului European;
  - este necesar un răspuns în cel mai scurt timp posibil la întrebările preliminare, pentru a risipi orice îndoială existentă cu privire la faptul că procedura legislativă urmată aduce atingere independenței judecătorilor instanțelor specializate. Acest aspect este important, deoarece judecătorii trebuie să se pronunțe – inclusiv pe fond – cu privire la cauzele care le sunt atribuite. Continuarea tratării ambigue a acestor aspecte ar pune în pericol stabilitatea deciziilor pe care aceștia trebuie să le adopte.